

skulde have en vis Størrelse i Forhold til Landboforeningernes Altsid, og dette Forhold er nu i høj Grad forrykket. — Uden at skulle komme meget langt ind paa de Betragtninger, der ere anstillede over vor Hesteavls nuværende Standpunkt og Standpunkt i tidligere Tid, vil jeg sige, at jeg paa ingen Maade er enig i den Udtalelse, at Frederiksborg Stutteriet har været ødelæggende for vor Hesteavl. Jeg tror, at den er overordentlig ubilligt at fremsætte det. Der har været en Tid, hvor Bestyrelsen af Stutteriet og Dispositionen over Hestene var en saadan, at den ganske vist ikke virkede over hele Landet, som den burde. Der var en Tid, hvor man maatte følge Principer i Frederiksborg Stutteriet, som ikke vare egnede til paa tilbørlig Maade at udvikle de gode Egenstaber, Hestene havde, medens man har maattet opleve, at Egenheder ved Hestene, som ikke vare anbefalelige, udviklede sig, deriblandt f. Ex. Ufrugtbarhed. Smidlertid tror jeg dog, at vi meget favne Stutteriet, som et væsentligt Middel til at frembringe ogsaa Luxushest, tror jeg navnlig, at vi favne de Typer, som have været tilstede paa Frederiksborg. Derimod vilde jeg have været enig med det ærede Medlem, hvis han havde sagt, at de Foretagender, som senere have været gjorte fra Statens Side, have været absolut uheldige, og navnlig har Forsøget paa at forbedre Hesteavlen ved Indførelsen af Fuldblod: af middelmådig Beskaffenhed og i særdeleshed Indførelsen af Yorkshireracen i Sylland haat en skadelig Indflydelse. — Tager man Hensyn dertil, tror jeg dog, at det er urigtigt at sige, at vor Hesteavl i Hensind hertil er gaaet tilbage. Jeg henvender disse Ord til den ærede første Læser (Scheel). Man er jo nemlig nu vendt tilbage til det, som er det Naturlige, nemlig at benytte de tilstedeværende Individuer af den Race, som hører hjemme paa Halvøen, til Hesteavlens Forbedring der. Det er det Bedste og Sikreste; thi det er en Stamme, som er opvoget og udviklet under de Naturforhold, som der ere tilstede, som har fulgt Udviklingen i Landbruget der, og som ganske vist, naar man benytter dem rent inellem hverandre, lover det jævnest og sikreste Udbytte, et Udbytte, som ikke er overordentlig uensfaldende, men dog som Middelludbytte er af den Beskaffenhed, at det betaler sig godt for Opdrætteren. Det er et stort Spørgsmaal, om man ved at benytte fremmede Fuldblods racer, som i og for sig kunne være meget anbefalelige, vil naae et bedre Resultat. Det er muligt, at man vil naae at frembringe enkelte fortrinlige Individuer, som ville være meget kostbare, men som Middelludbytte tror jeg, man staar sig bedst ved den almindelige Opdrætning af den Race, som Natur og Kulturforhold have udviklet paa selve Stedet. Ser man hen dertil, tror jeg ikke, at det er rigtigt, at sige, at vor Hesteavl for Tiden gaar til-

bage, i Sylland i det Mindste; jeg tør mindre tale om Forholdene paa Verne, som ere mig mindre bekendte — jeg tror tværtimod, at den er paa Veien til at gaa noget frem. Skulde man have Opmærksomheden særlig henvendt paa Noget, tror jeg, det er selve Behandlingen under Tilvæerten under Opdrætningen, der lader Noget tilbage at ønske, et Forhold, som der imidlertid fra forskjellige Sider er gjort opmærksom paa, især efter at Parisereudstillingen har vist, at vore Heste havde mange gode Egenstaber her, medens de Feil, de havde, væsentlig antages at bero paa en noget mangelfuld Behandling under Opdrætten. Et Skrift, der slutter sig hertil, af Professor Prosch, som vil blive eller alt tildels er uddelt omkring i Landet, giver Anvisning paa, hvorledes man skal søge at behandle Hestene under Opdrætten. Jeg har det Haab, at Opdrætterne ville faa Die derfor, og at det vil have god Indflydelse paa vort Hestetillæg. — Loven tilsigter altsaa en Forhøielse af Statsstutstuden til Præmierne, og jeg har det Haab og den grundede Forventning, at dette ærede Thing vil være enigt i Lovforslaget og enigt i, at en saadan Forhøielse svarer til Tidens Krav, og ikke gaar derudover. Der er to tilsigtet noget Andet og Mere med Lovforslaget, nemlig at tilskynde til Afholdelse af større Dyrskuer, idet det er almindelig erkendt, at jo større Dyrskuer ere, fra jo større Omraade man samler Kreaturer, desto indholdsrigere bliver Dyrskuet, og desto nyttigere for det Formaal, man stræber til. Det er jo klart, at jo flere Dyr der er tilstede til Bedømmelse fra forskjellige Egne af forskjellig Beskaffenhed, hvor Behandlingen af den samme Art Heste er forskjellig, desto mere Plads bliver der for Sammenligning og Bedømmelse, som kan have sin store Interesse for den hele Udbylting. Dette har man altsaa samtidigt tilstræbt. Ogsaa for Dyrskuerne Bedømmende har man tilstræbt noget Lignende, idet man har givet Regjeringen Anledning til at kunne anvende til Dyrskuer, som angaar hele Provindser, et forøget Tilskud, der maatte ikke vil faae nogen overordentlig stor Anvendelse udenfor Sylland, thi der er saa store Krav, foranledigede ved de særlige stedlige Forhold i Sammenligning med de andre Provindser. — En af de Mangler, man har været enigt om at udhæve ved dette Lovforslag, er Sammenligningen af Dommerkomiteen. At denne Indvending vilde blive gjort imod Forslaget, har jeg ventet mig; men ikke destomindre vil jeg ikke sige, at jeg har fundet det naturligt, at den er fremkommen. Jeg har valgt denne Fremgangsmaade, fordi den er klar, simpel og let, og fordi jeg ligesom ogsaa det ærede Medlem fra Skjelsør (Hollstein-Hollsteinborg) udtalte, ikke ser rettere, end at man vil komme ind i Banfeligheder ved Valget, dersom det skal overlades til Landboforeningerne, hvis Antal i Distrikterne kan være